

Автономной республики Крым. Задача выбора способа производственной деятельности может быть представлена в следующем виде:

$$\sum \sum x_{mn} \cdot P_{mn} \rightarrow \text{максимум}; \quad (1)$$

$$\sum x_{mn} = X_{mn}; \quad (2)$$

$$\sum \sum x_{mn} \cdot b_{mns} < N_h; \quad (3)$$

$$\sum \sum x_{mn} \cdot i_{mnl} < G_n; \quad (4)$$

где, x_{mn} – планируемый выпуск m – й продукции по n – й производственной технологии;

P_{mn} – удельная прибыль;

X_{mn} – план выпуска по m – й продукции;

b_{mns} – удельный расход s – ого вида материалов;

N_h – наличие количества h – ого вида материалов;

i_{mnl} – удельное потребление природного ресурса вида l .

Однако, анализ данной модели приводит к заключению, что модель учитывает только частный, а не полный характер нанесения ущерба окружающей природной среде. Кроме того, на крымских предприятиях, где имеется комплекс сложных производственных процессов, где получают необходимые материалы и полуфабрикаты, дополнительное и вспомогательное производство может оказаться экологически более опасным и вредным, чем основное производство. Поэтому, чтобы учесть этот подход, необходимо детализировать параметры модели, представленной зависимостями 1 – 4:

$$\sum \sum x_{mn} \cdot (C_i - C_i - P_i - U_i - \sum b_{mns} \cdot Y_k) \rightarrow \text{максимум}; \quad (5)$$

$$\sum x_{mn} = X_{mn}; \quad (6)$$

$$\sum \sum x_{mn} \cdot b_{mns} < N_h; \quad (7)$$

$$\sum \sum x_{mn} \cdot (i_{mnl} + \sum b_{mns} \cdot q_{mn}) < G_n; \quad (8)$$

где, C_i – цена продукции промышленного предприятия;

C_i – эксплуатационные расходы в i – м производстве при выпуске i – ой продукции;

P_i – затраты на проектные работы производственной технологии по выпуску i – ой продукции;

U_i – удельный ущерб в i – ом производстве;

Y_k – удельный ущерб при выпуске k – ого материала;

q_{mn} – удельное потребление n – ого природного ресурса при производстве m – ого материала.

В модели 5 – 8 соотношение $U_i + \sum b_{mns} \cdot Y_k$ представляет собой полный удельный экологический ущерб для i – ой продукции, которая выпускается по некоторой технологии. Тогда определить этот ущерб можно по выражению 9:

$$W = i_{mnl} + \sum b_{mns} \cdot q_{mn}; \quad (9)$$

Таким образом, можно сделать вывод, что полученная экономико – математическая модель является универсальной так, как может быть использована в различных ситуациях: при выборе производства химического предприятия, что актуально для северной части Крыма, машиностроительного для центральной части Крыма, определения способа переработки промышленных и бытовых отходов.

Источники и литература

1. Алдошин Н. Е. История развития экологического моделирования. – М.: Инфра, 2003. – 236 с.
2. Арефьев П. П. Модели экономики природопользования. – М.: Инфра – М, 2005. – 423 с.

Онищенко В.О.

ВПЛИВ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ НА ВИХІД АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ НА ЦИВІЛІЗОВАНИЙ РИНОК КАПІТАЛУ

Вступ. Відсутність ємного і ліквідного внутрішнього фондового ринку в Україні залишає амбітним акціонерним товариствам будівельної галузі небагато варіантів, окрім виходу за капіталом на іноземні торгові майданчики. Багато прогресивних українських компаній зараз розглядають первинне публічне розміщення акцій (Initial Public Offering (IPO)) як ефективний засіб залучення капіталу для довгострокового розвитку бізнесу, як альтернативу борговому кредитуванню.

Сучасне відродження будівельної галузі потребує інвестування на відновлення виробничих потужностей і спеціалістів будівельної галузі, втрачених під час занепаду останнього десятиріччя минулого століття. Останнім часом з'явилась тривожна тенденція: пропозиції замовників перевищують можливості будівельників. Ця тенденція має конкретну небезпеку, оскільки замовник не буде чекати і запропонує співпрацю зарубіжним компаніям, які значно випереджають вітчизняні будівельні підприємства в техніко-технологічному плані.

Постановка проблеми. В Україні інвестиційний попит поки що залишається занадто низьким і неплатоспроможним – щоденний оборот організованого ринку акцій становить трохи більше 10 млн. дол. Тому актуальним є формування стратегії залучення капіталу на міжнародних фінансових ринках, орієнтованої на «якісного» інвестора. Використання переваг акціонування за рахунок проведення публічних розміщень акцій (IPO) на міжнародних торговельних майданчиках має розглядатися як найбільш перспективна альтернатива борговому фінансуванню особливо в умовах невизначеності ринкової капіталізації будівельних акціонерних товариств. Адже тільки акціонерна форма ведення бізнесу надає можливість залучення довгострокового капіталу на безборговій довготривалій основі.

Метою статті є виявлення готовності акціонерних товариств до виходу на світові ринку на прикладі дослідження діяльності будівельних компаній Полтавського регіону.

Результати. Процес розміщення ІРО потребує відповідності вимогам лістингу обраних біржових площадок та має розглядатися як стратегічне рішення. Важливим є не тільки виконання вимог до проведення ІРО, а й збереження позицій після лістингу протягом років.

Безумовно на успішність первинного розміщення акцій впливає велика кількість факторів, одним з яких є якість корпоративного управління. Умови лістингу провідних фондових бірж містять вимоги щодо корпоративного управління. Наприклад, умовою виходу на Лондонську фондову біржу є дотримання національного (британського) кодексу корпоративної поведінки. Нью-Йоркська фондова біржа, що залишається беззаперечним лідером, має найбільш жорсткі вимоги для публічних компаній. Жоден інвестор не придбає акції компанії з неналежною системою корпоративного управління [1]. На прикладі акціонерних товариств будівельного сектору Полтавської області встановлено основні проблеми впровадження якісного корпоративного управління (див. рис.).

Занадто низький рівень корпоративного законодавства України є досить вагомою перешкодою протягом усього періоду дослідження. Проте вже з'явилися лідери, що вважають за необхідне дотримуватись національних принципів корпоративного управління і створили власні кодекси корпоративної поведінки.

Підсумовуючі, розглядаючи доцільність підвищення якості корпоративного управління в умовах підготовки до ІРО слід звернути увагу на такі складові як дотримання прав акціонерів, особливо міноритарних, наявність ефективної, а не номінальної спостережної ради, налагодження системи надання інформації, професіоналізм і відповідальність виконавчого органу.

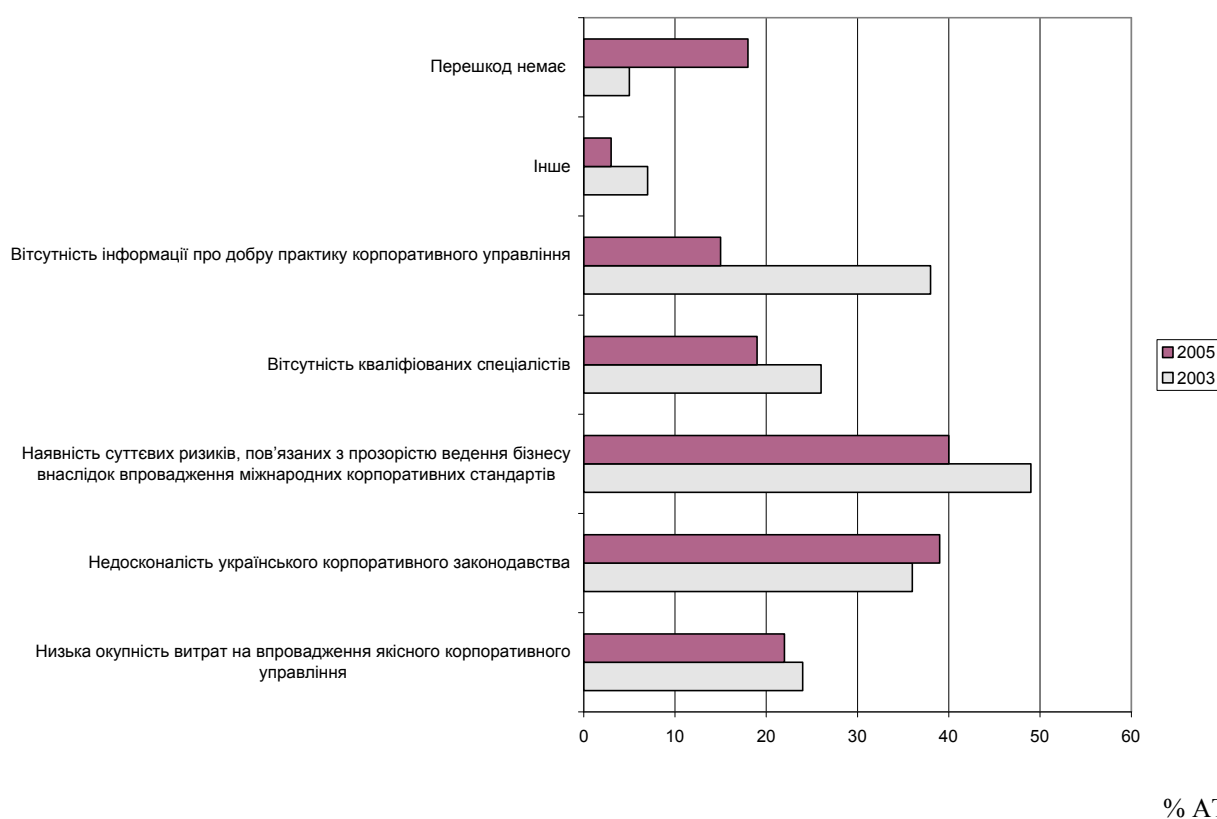

Рис. 1. Проблеми впровадження якісного корпоративного управління

Висновки.

Дослідження діяльності акціонерних товариств Полтавського регіону свідчить, що основними перешкодами впровадження ефективного корпоративного управління є наявність суттєвих ризиків, пов'язаних з прозорістю ведення бізнесу внаслідок впровадження міжнародних корпоративних стандартів.

Більшість директорів вважають, що впровадження якісного корпоративного управління характеризується низькою окупністю витрат і є передчасним в сучасних українських умовах ведення бізнесу.

У більшості випадків прозора діяльність компанії розглядається поки що не як засіб залучення інвестицій, а як загроза втрати незалежності і недружнього поглинання. Нажаль, такими песимістичними поки що залишаються наші українські реалії.

Джерела та література

1. Рябова В. Стандарти корпоративного управління та їх роль при первинному розміщенні (ІРО) // Круглий стіл. – 2005. – № 9(33). – С. 19–20.